

Nauki przed chrztem świętym

W każdy poniedziałek w godz. 19:00-19:30 w parafialnej poradni rodzinnej odbywają się spotkania dla rodziców, którzy pragną ochrzcić swoje dziecko oraz dla kandydatów na rodziców chrzestnych. Prosimy o zgłaszanie się do poradni przed przybyciem do kancelarii.

Komunia święta bezglutenowa

W naszym kościele jest możliwość przyjmowania Komunii świętej bezglutenowej. Osoby, które pragną w taki sposób przyjąć Komunię świętą zgłaszają ten fakt przed Mszą św. w zakrystii.

Biblioteka parafialna zaprasza

W niedziele w godz. 10:00-12:00 w domu parafialnym czynna jest biblioteka.

Kiermasz ciast pomoże młodzieży ŚDM

W niedzielę, 23 kwietnia młodzież z naszej parafii przygotowująca się na Światowe Dni Młodzieży w Lizbonie będzie prowadziła kiermasz ciast. Zachęcamy do zakupu słodkich wypieków, by wesprzeć finansowo młodych.

GRUPA MŁODZIEŻOWA

Spotkania młodzieży odbywają się w domu parafialnym w piątki o godz. 19:00 po Mszy św. wieczornej. Opiekunem grupy jest ks. Zbigniew Rajski wraz z animatorami oazowymi.

Spotkania biblijne

W niedziele zapraszamy o godz. 19:00 do domu parafialnego chętnych do wspólnego czytania i rozważania Pisma Świętego.

Poradnie przy kościele Świętej Rodziny:

Psychiatryczna (tel. 889 462 187)

Psychologiczna (tel. 720 836 720)

Coach chrześcijański (tel. 887 887 206)

Mediacje pojednawcze (rodzinne, sąsiedzkie, cywilne) (tel. 793 404 202)

Poradnia prawna (tel. 696 636 278)

Pomoc w żałobie (tel. 668 469 992)

Zapraszamy małżeństwa i narzeczonych do Parafialnego Centrum Formacji Rodziny na spotkania i konsultacje:

poniedziałki w godz. 18:00-21:00 (tel. 665 807 834)

piątki w godz. 18:00-20:00 (tel. 504 470 253)

Możliwość rozmowy w języku angielskim.

Rzymskokatolicka Parafia Świętej Rodziny na Zaciszu

ul. Rozwadowska 9/11

03-628 Warszawa

tel. 22 679 07 53, tel. 668 809 795

kontakt@parafiaswrodziny.pl

www.parafiaswrodziny.pl

www.facebook.com/parafiaswrodziny

Nr konta parafialnego:

BANK PEKAO SA VI O W-WA

52 1240 1082 1111 0000 0428 0477

Kancelaria parafialna jest czynna: wtorek, czwartek i piątek w godz. 9:00-10:00 i 18:30-19:30

Redakcja gazetki parafialnej:

ks. Proboszcz Andrzej Mazański

Monika Nowosielska (str. angielska)

Katarzyna Pawlak

Msze Święte w kościele Świętej Rodziny na Zaciszu:

w niedziele: 7:00, 9:00, 10:30 (dla dzieci), 12:00, 18:00

(II i IV niedziela miesiąca o godz. 13:00 z sakramentem chrztu św.)

w dni powszednie: 6:30, 8:00, 18:00.

Nabożeństwa w ciągu tygodnia:

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy - środa godz. 18:00.

Następnie Msza Św. w intencjach zbiorowych.

Adoracja Najświętszego Sakramentu - czwartek godz. 16:00-18:00

i po Mszy Św. do godz. 19:30.

Godzinki ku czci Najświętszej Maryi Panny - niedziela godz. 8:00.

Nabożeństwa w ciągu miesiąca:

Pierwsze Soboty Miesiąca - godz. 7:15 różaniec wynagradzający i rozmyślanie nad tajemnicami różańca, następnie Msza Św. o godz. 8:00.

Adoracja Najświętszego Sakramentu - I niedziela miesiąca godz. 16:00.

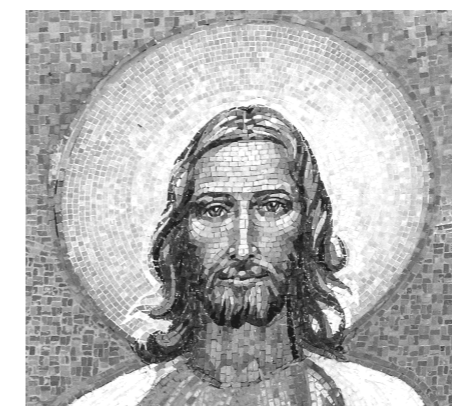
Nieszpory - I niedziela miesiąca, godz. 17:30.

Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego - II piątek miesiąca, godz. 15:00.

Po nabożeństwie Msza Św. w intencjach zbiorowych.

Msza Święta za zmarłych poleconych Panu Bogu w wypominkach rocznych

- I poniedziałek miesiąca, godz. 18:00. Wypominki od godz. 17:20.

„Bo kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie, ten mi jest bratem, siostrą i matką.” Mt 12, 50

Rodzina na Zaciszu

Przed nami najważniejszy i najpiękniejszy czas w życiu wspólnoty Kościoła. Najpierw Wielki Tydzień, a w nim Święte Triduum Paschalne, mające swoje przedłużenie w Oktawie, czyli ośmiu dniach świętowania Zmartwychwstania Pana Jezusa. Czas ten zakończy się Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Czas, w którym Pan Jezus dotyka naszego grzechu i przez Krzyż i Zmartwychwstanie zmienia go w źródło życia.

W czasie przygotowania do tego pięknego czasu Pan Bóg przysłał nam wielu świadków, którzy przez rekolekcje podprowadzali nas do owocnego przyjęcia tego daru. Jesteśmy wdzięczni za posługę ks. Pawła z parafii Świętego Barnaby Apostoła, ks. Andrzeja i ks. Pawła z parafii Miłosierdzia Bożego w Ząbkach, diakonów Michała i Adriana, ks. Eugeniusza, wytrwałego spowiednika, świeckich pomocników ks. Andrzeja, ks. Wojciecha z Łomży. Oby ich świadectwo otwierało także przed nami nowe perspektywy życia już nie dla siebie, ale dla Tego, który za nas umarł i zmartwychwstał, naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Ks. Proboszcz Andrzej Mazański

Bo widzisz tu są tacy, którzy się kochają...

Święta Paschalne są wyjątkowym okresem w liturgii Kościoła, której szczytem jest Triduum Paschalne. Celebując Wielki Tydzień słuchamy przejmujących treści z Pisma Świętego i patrzymy na symbole liturgiczne przypisane dla poszczególnych dni tego szczególnego czasu. Święta Paschalne to święta miłości: *Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.* Boża miłość jest spoiwem, które łączy cały Kościół w jedność – Kościół grzeszny, niedoskonały, nawracający się, łączy też w jedność nasze rodziny pomimo naszych niedoskonałości i błędów.

Ukrzyżowany Oblubieniec

Podczas Wigilii Paschalnej jedno z czytań z księgi Izajasza opisuje relację Boga z Narodem Wybranym jako obraz męża i żony. Nie jest to małżeństwo idealne, bezbłędne. W czytanej podczas Wigilii Paschalnej scenie widzimy powrót małżonków do siebie po wielkim i trudnym kryzysie spowodowanym zdradą. A jednak słyszymy słowa pełne ciepła i spokoju: *I jakby do porzuconej żony młodości mówi twój Bóg: Na krótką chwilę porzuciłem cię, ale z ogromną miłością cię przyciągnę. (Iz 54, 6-7)*

Małżeństwo i rodzina nie są tworem idealnym, mogą się w nim zdarzyć potknięcia, nieporozumienia, a nawet zdrady. A jednak obraz Boga, który przyciąga swoją umiłowaną oblubienicę pokazuje, że można być razem pomimo trudnej przeszłości pomimo popełnionych błędów i wyrządzonych krzywd.

W 2021 roku podczas uroczystości Wigilii Paschalnej stałam na chórze i robiłam zdjęcia: w centrum prezbiterium stał płonący pascha symbolizujący obecność Chrystusa, a cała świątynia była w mroku, jedynie lekkie światło lampy bocznej pozwalało służyć liturgicznej na czytanie Słowa Bożego, tekstów modlitw i komentarzy. Pamiętam, że odczuwałam wzruszającą jedność z całą wspólnotą parafialną. Czuć było, że tamtego wieczoru każdy doceniał przywilej uczestniczenia w tej najpiękniejszej liturgii pamiętając, że rok wcześniej kościoły zostały zamknięte z powodu pandemii.

Uczestnicząc tego dnia w tym świętym zgromadzeniu doświadczyłam, czym jest zaspokojona tęsknota i radość spotkania Kościoła (czyli wspólnoty parafialnej nas wierzących) z Oblubieńcem, czyli ze zmartwychwstałym Panem, który odkupił nas swoją krwią i w ten sposób zawarł z nami na zawsze przymierze miłości. Tamtej Wigilii Paschalnej doświadczyłam, że zawsze możemy wrócić do Pana bez względu na to, czy drzwi do Niego zamyka nam ktoś inny, czy my sami zamykamy je naszymi grzechami. A On jest oblubieńcem, który przyciąga każdego z *ogromną miłością...*

Czy zatroszczysz się o Baranka dla swojego domu?

Dla Narodu Wybranego świętowanie Paschy miało wymiar bardzo rodzinny. W przepisach o wieczerzy paschalnej umieszczonych w księdze Wyjścia wyraźnie pada zadanie: *Niech się każdy postara o baranka dla rodziny, o baranka dla domu.* Cały opis jak ma wyglądać świętowanie Paschy pokazuje ją jako wydarzenie rodzinne. Słuchając w Wielki Czwartek pierwszego czytania warto uświadomić sobie, że każde święto kościelne jest też wydarzeniem rodzinnym, które należy obchodzić nie tylko w murach świątyni, ale również w domu z rodziną.

cd. na str. 3

Zmartwychwstanie Pana Msza Święta Wielkanocna

1. czytanie (Dz 10, 34a. 37-43)

Gdy Piotr przybył do domu setnika Korneliusza w Cezarei, przemówił w dłuższym wywodzie: «Wiecie, co się działo w całej Judei, począwszy od Galilei, po chrzcie, który głosił Jan. Znaście sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On, dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła.

A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co zdziałał w ziemi żydowskiej i w Jeruzalem. Jego to zabili, zawiesiwszy na drzewie. Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i pozwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzy z Nim jedliśmy i piliśmy po Jego zmartwychwstaniu.

On nam rozkazał ogłosić ludowi i dać świadectwo, że Bóg ustanowił Go sędzią żywych i umarłych. Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów».

Psalm

W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy Albo: Alleluja

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.
Niech dom Izraela głosi: *
«Jego łaska na wieki».

W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy Albo: Alleluja

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała.
Nie umrę, ale żyć będę *
i głosić dzieła Pana.

W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy Albo: Alleluja

Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach.

W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy Albo: Alleluja

2. czytanie (Kol 3, 1-4)

Bracia: Jeśli razem z Chrystusem powstałicie z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadający po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi.

Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaze Chrystus, nasze Życie, wtedy i wy razem z Nim ukazecie się w chwale.

Sekwencja

Niech w święto radosne Paschalnej Ofiary
Składają jej wierni uwielbień swych dary.
Odkupił swe owce Baranek bez skazy,
Pojednał nas z Ojcem i zmył grzechów zmyy.
Śmierć zwarła się z życiem i w boju, o dziwy,
Choć poległ Wódz życia, króluje dziś żywy.
Mario, ty powiedz, coś w drodze widziała?
Jam Zmartwychwstałego blask chwały ujrzała.
Żywego już Pana widziałam, grób pusty,
I świadków anielskich, i odzież, i chusty.
Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja,
A miejscem spotkania będzie Galilea.
Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy,
O Królu Zwycięzco, bądź nam miłościwy.

Aklamacja

Alleluja, alleluja, alleluja

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha.
Odprawiamy nasze święto w Panu.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (J 20, 1-9)

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».

Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwa razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótno, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótno oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

Jajka

Dzień dobry, nazywam się Wesoły Ryjek. Od wczoraj myślałem sobie o jajkach. Trochę dlatego, że zaraz będą święta, a trochę dlatego, że wieczorem czytałem z tatą książkę. W tej książce były obrazki, więc ja też ją mogłem czytać, bo obrazki łatwo się czyta... I na takim jednym obrazku zobaczyłem, że z pękniętego jajka wychodzi żółt!

- Tato - zawołałem - dlaczego w tym jajku był żółt, a nie kurczak?

- Hmmm - zamruczał tata.

Dorośli zawsze tak robią, kiedy nie wiedzą, co powiedzieć. Okazało się jednak, że tata wiedział, tylko nie od razu.

- Tak to już jest, Ryjku - dokończył tata. - W niektórych jajkach są żółtwe, w innych kurczaki, a w jeszcze innych nawet dinozaury!

Ucieszyłem się, że w jajku, z którego się wykluł mój żółt przytulanka, był właśnie on, a nie dinozaur. Dinozaury są o wiele za duże. Na szczęście okazało się, że dinozaury już się w ogóle nie wykluwają, tylko wcześniej tak robiły, a od dawna przestały się wykluwać i dlatego ich nie ma. To wszystko wyjaśnił mi tata. Co prawda, jak go dopytałem, to dodał, że żółtwe przytulanki też się nie wykluwają i w dodatku wcześniej też tak nie robiły, a przecież mój żółt przytulanka jest!

Zacząłem pytać tatę o tę dziwną sprawę, ale nie zdążył mi więcej wytłumaczyć, bo już było bardzo późno. Zasnąłem więc z moim żółciem przytulanką. Bez dinozaura, nie licząc tego w książce. Śniły mi się jajka, żółtwe, dinozaury i jeden fortepian, który mówił, że on też chciałby się wykluć z jajka, ale nie potrafi.

- Mamo, wiesz co mi się śniło? - zawołałem dziś rano.

- Nie, Ryjku, nie wiem - westchnęła mama. - Mnie się śniło, że nie spóźniliśmy się do przedszkola. Chodź na śniadanie.

Mój sen był o wiele ciekawszy, ale nie powiedziałem tego mamie, żeby jej nie robić przykrości.

Na śniadanie był omlet z truskawkami. Pomyślałem, że mmmm..., mniem, mniem, gdy nagle zobaczyłem na kuchennym blacie skorupki. Omlet robi się z jajek. Nigdy przedtem nad tym się nie zastanawiałem, a przecież...

- Mamo! - zawołałem. - Nie bałaś się rozbijać tych jajek? Przecież tam w środku mogły być żółtwe, kurczaki, albo nawet fortepian!

Chyba nigdy nie zapomnę miny, jaką zrobiła mama.

Dziś dowiedziałem się, że fortepiany na pewno nie powstają w jajkach tylko w fabryce. Tego to się akurat domyślałem. Ale wcale bym się nie domyślił, że kurczaki rosną tylko w takich jajkach, które są mocno i długo przytulane przez ich mamy - kury. Tak powiedziała moja mama, a potem mnie przytuliła. Mocno i długo.

**Wielu okazji do rodzinnych przytuleń
w czasie Świąt Zmartwychwstania
Pańskiego
życzą**

Wesoły Ryjek i Wojciech Widłak

cd. ze str. 2

To wielki dar, że w naszej rodzinie parafialnej jest wiele pięknych małżeństw i rodzin, które razem uczestniczą w życiu kościoła. Cieszymy się małżonkami z kilku-, kilkunasto- i kilkudziesięcioletnimi stażami, którzy razem przychodzą do świątyni, by wspólnie przeżywać najważniejsze wydarzenia w liturgii. Cieszymy się pięknymi rodzinami, dla których Wielkanoc to coś więcej niż tylko koszyczek z kolorowymi jajkami, kielbaską i słodkim barankiem. Cieszymy się dziećmi, które poprzez uczestnictwo w liturgii obserwują dorosłych i poznają najważniejsze tajemnice wiary. Cieszymy się naszą zaangażowaną młodzieżą: scholą, ministrantami, lektorami, Oazą i młodzieżą przygotowującą się do ŚDM. Cieszymy się narzeczonymi, którzy przygotowują się do sakramentu małżeństwa. To jest wiosna Kościoła, to oni wkrótce założą rodziny i będą przekazywać wiarę kolejnym pokoleniom.

Książ Robert kiedyś podczas Wigilii Paschalnej patrząc na rodziny z dziećmi zgromadzone w świątyni porównał ich udział w liturgii do starotestamentalnego odznaczenia drzwi krwią baranka: *Krew będzie wam służyła do oznaczenia domów, w których będziecie przebywać (Wj 12, 13)*, dlatego właśnie udział w Eucharystii Wigilii Paschalnej jest dla każdego z nas sięgnięciem po krew i ciało jedynego i prawdziwego Baranka, który daje naszym domom i rodzinom odkupienie i prawdziwe życie.

Marta

„Bliscy i oddaleni”

Bo widzisz tu są tacy którzy się kochają i muszą się spotkać aby się ominąć bliscy i oddaleni jakby stali w lustrze piszą do siebie listy gorące i zimne rozchodzą się jak w śmiechu porzucone kwiaty by nie wiedzieć do końca czemu tak się stało

są inni co się nawet po ciemku odnajdą lecz przejdą obok siebie bo nie śmia się spotkać tak czyści i spokojni jakby śnieg się zaczął byliby doskonali lecz wad im zabrakło

bliscy boją się być blisko żeby nie być dalej niektórzy umierają-to znaczy już wiedzą miłości się nie szuka jest albo jej nie ma nikt z nas nie jest samotny tylko przez przypadek są i tacy co się na zawsze kochają i dopiero dlatego nie mogą być razem jak bażanty co nigdy nie chodzą parami

można nawet zabłądzić lecz po drugiej stronie nasze drogi pocięte schodzą się z powrotem.

TRIDUUM PASCHALNE i OKTAWA WIELKANOCNA

Wielki Czwartek

18:00 Uroczysta Liturgia Wieczery Pańskiej
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciemnicy
do godz. 22:00

Wielki Piątek

7:30 Modlitwa Liturgią Godzin tzw. „ciemna jutrznia”
12:00 Droga krzyżowa i adoracja krzyża dla dzieci
15:00 Nowenna przed Niedzielą Miłosierdzia
18:00 Uroczysta Liturgia Męki Pańskiej połączona
z adoracją krzyża
Adoracja przy Grobie Pańskim do godz. 22:00

Wielka Sobota

7:30 Modlitwa Liturgią Godzin tzw. „ciemna jutrznia”
9:00-17:00 Świecenie pokarmów
15:00 Nowenna przed Niedzielą Miłosierdzia
20:00 Uroczysta Liturgia Wigilii Paschalnej

Niedziela

Zmartwychwstania Pańskiego

O godz. 6:00 rozpocznie się procesja rezurekcyjna i po niej zostanie odprawiona uroczysta Msza Święta. W Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego zostanie odprawiona Msza Święta o 13:00, podczas której będzie udzielony sakrament chrztu.

Poniedziałek Wielkanocny

Msze Święte odprawiane będą według porządku niedzielonego. O godz. 13:00 zostanie odprawiona Msza Święta, podczas której będzie udzielony sakrament chrztu.

Nowenna przed Niedzielą Miłosierdzia

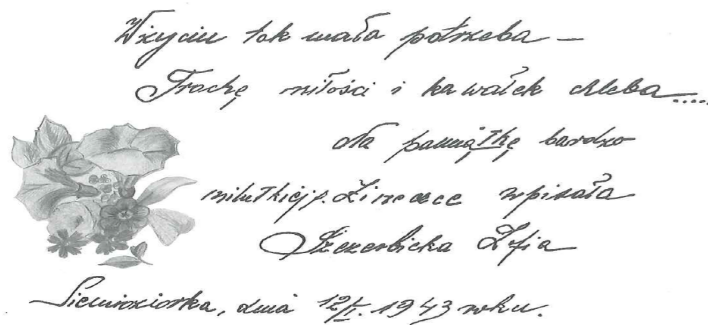
rozpocznie się w Wielki Piątek o godz. 15:00. W Wielką Sobotę zapraszamy również na godz. 15:00, a w następnne dni nowenny na godz. 17:45.

Nabożeństwo Drogi Światła

W Oktawie Wielkanocnej, w piątek, 14 kwietnia zapraszamy po Mszy Świętej o godz. 18:00 na nabożeństwo Drogi Światła, które zostanie odprawione w kościele.

DROGA DO ZMARTWYCHWSTANIA

Święta Wielkiej Nocy, jak wszystko, co powtarzalne w naszym życiu, domagają się ciągle nowych inspiracji do ich przeżywania, żeby nie zasklepić się w utartych schematach, które łatwo mogą nas zniechęcić do głębszego wejścia w ich treść. Dla mnie taką inspiracją w ostatnich dniach stały się wiadomości i emocje towarzyszące mi w związku z odwiedzeniem kilkanaście dni temu białostockiego Muzeum Pamięci Sybiru. Ten, oddany na jesieni 2021 roku do użytku zwiedzających obiekt, dołączył do grupy wspaniałych, nowoczesnych placówek (warszawskie muzea Powstania Warszawskiego i Polin, trójmiejskie II Wojny Światowej, Solidarności, Emigracji, czy chociażby krakowskie podziemia Rynku Starego Miasta), które w niezwykle atrakcyjny sposób pokazują rzeczywistość, o której ciężko wyrobić sobie własne wyobrażenie w inny sposób.

Sytuacja polskich (i nie tylko polskich) zesłańców pokazana jest bardzo szeroko. Widzimy zarówno tło historyczne, polityczne czy wojskowe tej rzeczywistości, ale przede wszystkim twórcy muzeum oddają głos (często dosłownie – świadectwa polskich zesłańców, to prawie sześć godzin nagrań) samym ofiarom pobytu na „nieczłowieckiej ziemi”. Syberia i pobyt na niej jest pokazany przeżyciami małych dzieci, bo tylko one dotrwały do czasów, gdy można było otwarcie mówić o tamtych ofiarach systemu komunistycznego.

Dlaczego połączyłem ich doświadczenia ze Zmartwychwstaniem i jego świętowaniem w naszych czasach? Dwa, wyróżniające się wątki wspomnień tych, którzy przeżyli, to oparcie swojej nadziei, bez której nie sposób przetrwać takich doświadczeń, na ciągłej relacji z Panem Bogiem i Matką Boską oraz szukanie w koszmarnej codzienności Syberii i Kazachstanu chociażby maleńkich drobinek międzyludzkiej normalności, które były dla nich odniesieniem do tego, co utracili, a czego w danej chwili nie mogli przeżywać, ale też zapowiedzią tego, do czego mieli nadzieję wrócić.

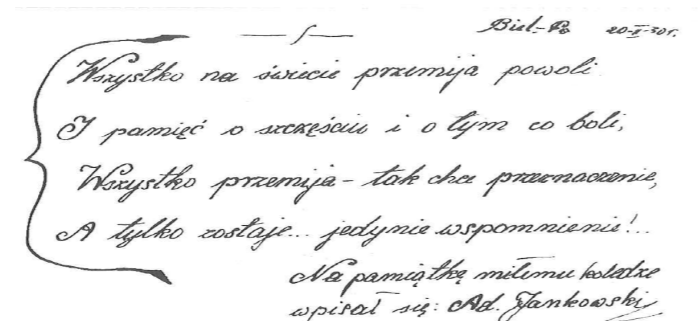
Niezwykle przejmujące są wspomnienia niespełna dwudziestoletniej dziewczyny opisującej swoje przestępstwa (gdy mimo okrutnych tortur, wśród których

wyrywanie włosów należało do jednych z najdelikatniejszych): „Nikogo nie wydała, bo cały czas mówiła *Pod Twoją obronę...*”. Z kolei chłopiec opisujący dwutygodniową podróż bydłowym wagonem zapamiętał, że stałym elementem towarzyszącym temu doświadczeniu były nieustannie szeptane słowa modlitwy. I takie, religijne wątki są obecne w dużej ilości wspomnień, jak również potwierdzane są przedmiotami, które zesłańcy zabierali ze sobą, często mając na spakowanie kilkanaście minut. Zawsze były tam książeczki do nabożeństwa, krzyżyki, a czasem nawet duże obrazy z wizerunkiem Matki Boskiej.

Z drugiej strony, Sybiracy dbali o drobne przejawy normalności: na tyle, na ile to możliwe, ładny wygląd, kulturę osobistą, zachowanie norm moralnych, czytanie książek, wspólne śpiewanie (i tworzenie) pieśni patriotycznych, zdobywanie wiedzy, korespondencja z pozostawionymi na polskiej ziemi bliskimi, ale przede wszystkim, ponad wszystko wręcz, walka o zachowanie i pielęgnowanie głębokich więzi międzyludzkich. Wydawałoby się, że w takich warunkach i w takim miejscu, te zachowania są czymś absurdalnie niepasującym do otaczającej ich rzeczywistości, gdzie powinno się liczyć tylko to, co związane jest z fizycznym przetrwaniem, ale oni (a przynajmniej duża ich część) pokazali, że można iść w innym kierunku. Dobrym przykładem tego są umieszczone w całym muzeum kartki z autentycznych, dziecięcych pamiętników, do których wpisywali się rówieśnicy w prosty i mądry sposób pokazując to, co jest rzeczywiście istotne w każdych okolicznościach.

To jest ich dar dla nas, zastanawiających się, czym ma być nasze zmartwychwstanie, jak w różnych doświadczeniach naszych codziennych „śmierci” i „grobow” odnaleźć nadzieję na nowe życie, jak przetrwać to, co wydaje się beznadziejne, jak przetrwać chwile (a czasem całe lata), gdy wydaje się, że nie ma żadnego jasnego światła w ciemnym tunelu życia. Rzeczywiście oparcie się na Bogu i szukanie prostej normalności w kontaktach z ludźmi zawsze jest i będzie drogą do Zmartwychwstania.

ks. Zbigniew Rajski

The Resurrection of the Lord The Mass of Easter Day

Reading 1 Acts 10:34a, 37-43

Peter proceeded to speak and said: “You know what has happened all over Judea, beginning in Galilee after the baptism that John preached, how God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Spirit and power. He went about doing good and healing all those oppressed by the devil, for God was with him. We are witnesses of all that he did both in the country of the Jews and in Jerusalem. They put him to death by hanging him on a tree. This man God raised on the third day and granted that he be visible, not to all the people, but to us, the witnesses chosen by God in advance, who ate and drank with him after he rose from the dead. He commissioned us to preach to the people and testify that he is the one appointed by God as judge of the living and the dead. To him all the prophets bear witness, that everyone who believes in him will receive forgiveness of sins through his name.”

Responsorial Psalm

This is the day the Lord has made; let us rejoice and be glad. or: **Alleluia.**

Give thanks to the LORD, for he is good,
for his mercy endures forever.

Let the house of Israel say,
“His mercy endures forever.”

This is the day the Lord has made; let us rejoice and be glad. or: **Alleluia.**

“The right hand of the LORD has struck with power;
the right hand of the LORD is exalted.

I shall not die, but live,
and declare the works of the LORD.”

This is the day the Lord has made; let us rejoice and be glad. or: **Alleluia.**

The stone which the builders rejected
has become the cornerstone.

By the LORD has this been done;
it is wonderful in our eyes.

This is the day the Lord has made; let us rejoice and be glad. or: **Alleluia.**

Reading 2 Col 3:1-4

Brothers and sisters: If then you were raised with Christ, seek what is above, where Christ is seated at the right hand of God. Think of what is above, not of what is on earth. For you have died, and your life is hidden with Christ in God. When Christ your life appears, then you too will appear with him in glory.

Sequence - Victimæ paschali laudes

Christians, to the Paschal Victim

Offer your thankful praises!

A Lamb the sheep redeems;

Christ, who only is sinless,

Reconciles sinners to the Father.

Death and life have contended in that combat stupendous:

The Prince of life, who died, reigns immortal.

Speak, Mary, declaring

What you saw, wayfaring.

“The tomb of Christ, who is living,

The glory of Jesus’ resurrection;

bright angels attesting,

The shroud and napkin resting.

Yes, Christ my hope is arisen;

to Galilee he goes before you.”

Christ indeed from death is risen, our new life obtaining.

Have mercy, victor King, ever reigning!

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Christ, our paschal lamb, has been sacrificed;
let us then feast with joy in the Lord.

R. **Alleluia, alleluia.**

Gospel (Jn 20:1-9)

On the first day of the week, Mary of Magdala came to the tomb early in the morning, while it was still dark, and saw the stone removed from the tomb. So she ran and went to Simon Peter and to the other disciple whom Jesus loved, and told them, “They have taken the Lord from the tomb, and we don’t know where they put him.” So Peter and the other disciple went out and came to the tomb. They both ran, but the other disciple ran faster than Peter and arrived at the tomb first; he bent down and saw the burial cloths there, but did not go in. When Simon Peter arrived after him, he went into the tomb and saw the burial cloths there, and the cloth that had covered his head, not with the burial cloths but rolled up in a separate place. Then the other disciple also went in, the one who had arrived at the tomb first, and he saw and believed. For they did not yet understand the Scripture that he had to rise from the dead.